

Çanakkale

– morötesi · 18 Mart 2013

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Saldılar gemilerini, haykırdı boğazın mavi suları;
Dövüyordu her yeri, kalles soysuzların, topları,
Kudurmuş köpekleri, hırlayarak gösterdi dişlerini,
Gafiller, hiç hesaba katmadılar, Seyit Onbaşlıları.

Mermi düşmeyen yer, vurulmayan mevzi kalmadı;
Gelibolu'm, alkanlara bulandı, Anadolu'm ağladı,
Tek bir mermi bile atamadan, şehit binlerce yiğit,
Canımız yandı cananlar, analar karalar bağladı.

Kaldırdı başını mevziden Seyidim, bakındı etrafına;
Hiç kimse kalmasa da, geçit vermeyecek münafığa,
Sırtlanlar çığlık atıp, tam kutlayacaktı zaferlerini,
Sırtladı koskoca top mermisini, sığınarak Yaradan'a.

Anladılar geçemeyecekler, yaptılar haince plan;
Saldılar üzerlerine yüz binlerce kallesi karadan,
Sardılar her yeri, salyalarını akıtmış köpekleri,
Sürüyle geldiler, Arıburnu'ndan, Anafartalar'dan.

Sıra sıra dizildiler mevzilere, kahraman neferler;
Tekbir ses çıkıyordu ağızlarından, Allah-ü Ekber,
Elbiseleri yırtık, mermileri yok, taktılar süngüleri,
Cesurca hücum ettiler düşmana, imanları yeter.

Sırayla düştüler kara toprağa, arş-ı ala titredi;
Değil vatanlarını, bir karış toprak bile vermedi,
Yan yana, omuz omuza yatar, yakar yürekleri,
Onlar Mehmetçikler, Onlar Çanakkale Şehitleri.

Kadir KÜÇÜKKARATAŞ